

2673
PANI MARYI Z HR. NESSELRODE MUCHANOW.

25 KOMPOZYCYI DO ŚPIEWU

z towarzyszeniem Fortepianu

MICHAŁA HERTZA.

LISZT MÚZEUM — DZIEŁO 18. —

ZESZYT PIERWSZY.

1. PANNA MŁODA. WŁ. WOLSKIEGO.
2. BARKAROLLA. W. T.
3. SERENADA. AD. ASNYKA (El...y)
4. PIOSNKA. WŁ. HR. TARNOWSKIEGO.
5. DO WIETRZYKA. J. K. PAJGERTA.
6. KRAKOWIAK. WŁ. WOLSKIEGO.

POZNAN, J. K. ŻUPAŃSKI.

Warszawa, F. Hösick.

Lwów, Karól Wild.

CENA: 1 Tal.

J. K. Z. 6

W. Bericke u. Leipzig.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

PANNA MŁODA.

Wiersz Wł. Wolskiego.

№ 1.

M. Hertz, Op. 18.

SPIEW.

FORTEPIAN.

Dosyć wolno.

p z ludową prostotą

Drużki siostrze mej śpie - wa - ły, zło - ty warkocz rozcze -

sa - ły a w jej o - ku łąza, a w jej o - ku łąza.

p

Jam się bawi ła, jam się cieszy-ła szłam z drugie-mi do ko ścio-ła,

tańco-wałam tak weso-ła do bia-łe-go dnia.

pp
gdy mnie družki za-śpie - wa - ły łączy się w sercu u - zbie ra - ły,

choć na u - stach śmiech choć na u - stach śmiech.

Przy oł-ta-rzu sta - nąć miałam nie z tym mo - im com kocha - ła

z śmier - cią wdu - szy z ja sną twa - rzą, szłam gdzie mat - ka oj - ciec ka - żą

p *cre -*

szłam gdzie mat - ka oj - ciec ka - żą ich nie słu - chać grzech

f *ff* *scen - do* *f* *ff*

ich nie słu - chać grzech.

p

BARKAROLLA.

Wiersz: W.T.

№ 2.

Dostyc wolno i swobodnie.

M. Hertz, Op. 18.

SPIEW.

FORTEPIAN.

p

Dziewczę lu - be w two - jém o - ku swie - ci Bo - ża

skra, Jak gwiazdeczka co zobło - ku od słońca się mgła. Je - szcze ra - de

o - czko two - je, pa - trzy na ten świat, Bo - na bu - zi dziewczę mo - je kwi - tnie wio - sny

kwiat. a - le kwia - tek u - schnie zwiednie, przy - dzie star - szy wiek,

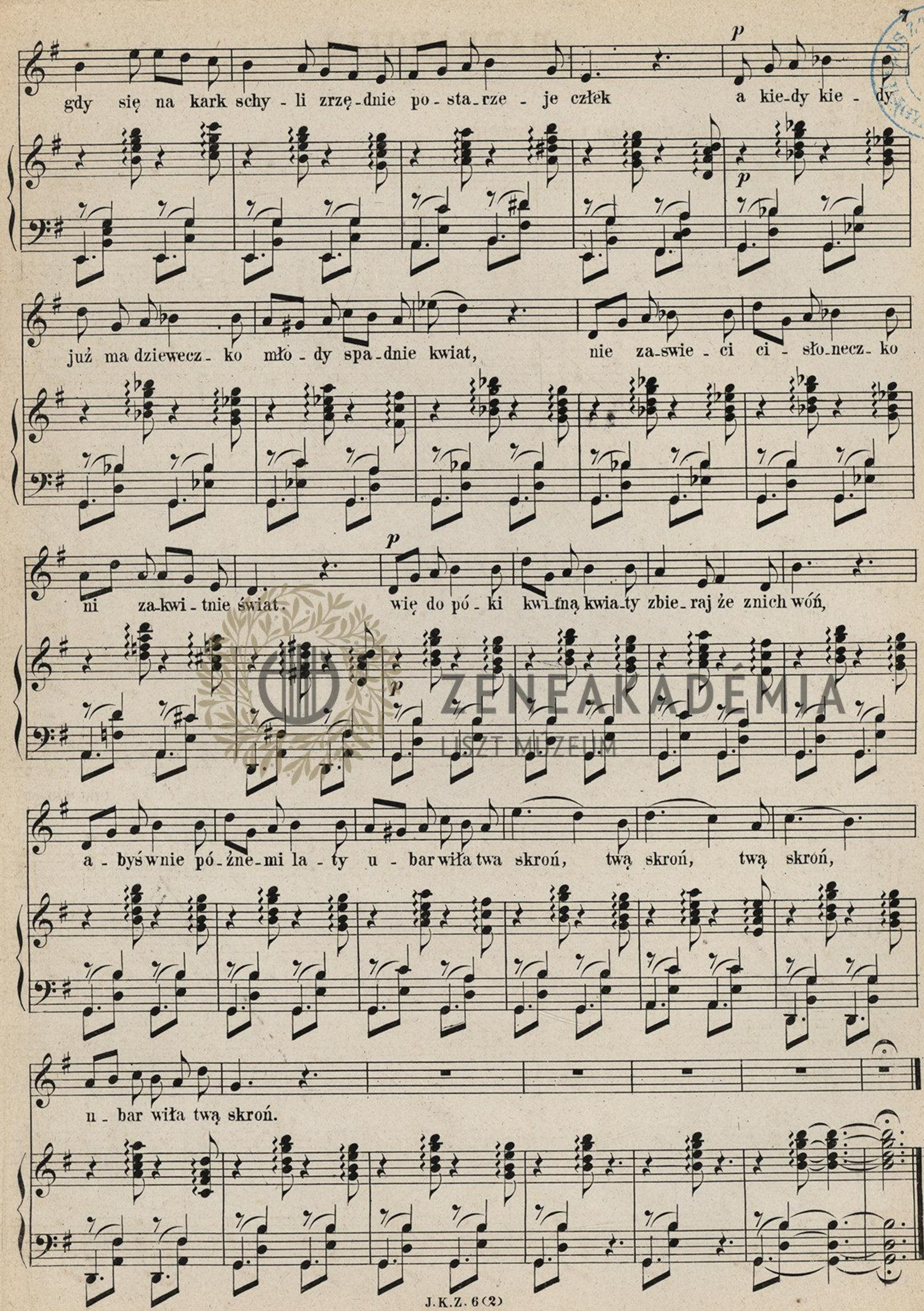
gdy się na kark schy - li zrę - dnie po - sta - rze - je człek a kie - dy kie - dy

już ma dziewcz - ko mło - dy spa - dnie kwiat, nie za - swie - ci ci - sło - necz - ko

ni za - kwi - tnie świat. wie do pó - ki kwitną kwia - ty zbie - raj że z nich wóń,

a - byś wnie pó - źne - mi la - ty u - barwiła twą skroń, twą skroń, twą skroń,

u - bar wiła twą skroń.

SERENADA.

Słowa A. Asnyka (El...y.)

№ 3.

Allegretto con estro poetico.

M. Hertz, Op. 18.

SPIEW.

FORTEPIAN.

legato con leggerezza

p

Patrz! o to wio - sna znów,

Naj słod - - - sze nie - sie ci

tehnie - nia,

J czo - - - to two - je o cie - - - nia

Wień - - cem kwitną - cych bzów;

czy czu

jeszwnie mym za

chwy - cie wdzięk no - wy i no - we ży - cie? 0

lu - ba mów! 0 lu - ba

mów czy czu - jesz dziwne pra-gnie - nia, 0

żyw - czy powiew pło mie - nia, u - rok nie-bie - skich

snów! czy czu - - - jesz tę wóń w błę - ki - - - cie, co

ser - - - ca przy spie - sza bi - - - cie? o lu - ba mów! o

lu - ba mów! Patrz! o - to wio - sna znów; Naj

słod - - - sze nie sie ci tech - nie - nia, i czo - - - ło twoje o

cie - - - nia wien - - - cem kwitną - cych bzów; czy

ZENIAK ADEMIA
LISZT MUZEUM

P
 czu - - - - - jeszwniemymza chwy - - - - - cie, wdziek no - - - - - wy i - no - we

f
 ży - - - - - cie? o lu - - - - - ba mów o

f con anima.
 lu - - - - - ba mów o lu - ba mów

pp *amoroso*
 o lu - ba mów *f* o lu - - - - - ba mów o

p
 lu - - - - - ba lu - - - - - ba mów!

p

p

Sły - - - szysz mi - ło - ści śpiew?
Je - - - że - li w ser - cu twém To

Sły - - szysz jak wietrzyk sze - le - - ści kwia - - ty ca - łu - je i
wszy - - stko słyszysz i czu - - jesz Je - - że - li rozkosz zga

pie - - - ści I - gra - - - jąc po - śród drzew?
du - - - jesz co świat o - zy - wia tchem,

sły szysz? w tej cichej go dzi - - nie Har - mo - - nię co w ser - ce
Je - - źli twe u - sta ró - za - - ne go - - - nią pra gnieniem o

pp

pły - - nie z nad ziem skich stref, z nad
wia - - ne za ja - - kim snem, za

f

15

ziem skich stref, J ko - - jąc ludzkie bo -
ja kim - snem, I Je - - źli się niebo wpa -

pp

p *pp*

le - ści Przy - no - si w sennej po - wie ści Naj -
tru - jesz, J won - ne kwiaty ca - łu - jesz z wzru

scen do f

smi nie cha ne Sło wik wy-głasza je dy nie kon czyć ma-rzenia wio-śnia ne

Mi Nie Ma

To - ści śpiew? ser - cu - mém! Mi - ło - ści śpiew? na ser - cu - mém! Sły - szysz mi ło - ści
 Je - - - żli się wnie bowpa

spiew?
tru - - jesz,

I Sly - - szysz jak wie trzyk sze le sci
I won - - ne kwia - ty ca - łu - - jesz I

kwia - - ty ca łu je i pie - - - ści I gra - - - jąc po - - - śród
won - - - ne kwiaty ca - łu - - - jesz zwzu sze - - - niem wal - - - cząc

ZENEAKADÉMIA

drzew?
swém,

Sky - - szysz? wtej ci chej go dzi - - nie
dob - - mie dziewcę ko - cha - - ne

Har

mo - nie, co w ser - ca pły - nie z nad - ziem skich
Kon - czyć ma rzeźnia wiośnia - ne na ser - - - - - cu

stref, z nad ziem skich 'stref
mém! na ser - - - cu mém!

p

f z nad ziemskich stref, *p* z nad ziemskich stref, *amoroso* z nad-ziem - - - skich
na ser-cu mém! na ser-cu mém! na ser - - - cu

f *p* *f*

stref, z nad ziem - skich z nad ziem - skich
mém! na ser - cu mém! na ser - - - cu

stref.
mém!

PIOSNKA

Wiersz Wł. Hr. Tarnowskiego.

M. Hertz, Op. 18.

Moderato.

SPIEW. *p*

O mój mi - - ły me ko - cha - nie

FORTEPIAN. *p*

Moderato.

nie mów do mnie ser - ce mo - je bo - to ser - ce bić prze - sta - - - nie

f

a ja drzę o miłość two - - - ją o mi - ły mój *P dolce* me ko -

f

p

cha - - nie. A - le mów mi du - szo mo - ja wte - dy pierz chnie - myśl piekiel - na

p

bo po-myśle miłość two - - - ja jak ma dusza nieśmier tel - - - na o mi-ły

f

f con anima

mój! me ko - cha - nie, o mi - - - ły moj, ko - cha - - - nie

me o mi - - - ły mi - - - - - - - - - ly mój.

p

pp

DO WIETRZYKA.

Wiersz J. K. Pajgerta.

№ 5.

Andante amoroso.

M. Hertz, Op. 18.

SPIEW.

FORTEPIAN.

Lu - by wie - trzy - - - ku ty mi - mo - cho - - dem

słodkim ła - go - - dnym krze - pisz mnie chło - dem, i gdzież to dą - - żysz

twe - mi po - lo - ty? Ach! tam — gdzie mie szka mój lu - - by mój zło - ty, ach,

tam gdzie mie - szka mój lu - by mój zło - - ty skwa - rem zmę - czo - - - ny

pp *p* *f* *pp*

mo - że spo-czy - - wa pod swo ją ol - - - szą gdzie struga ży - - wa;

czule i naiwnie
gdy go przy-dy - biesz o - tocz gow ko - ło i lekkim chło - dem

u - ca - łuj czo - - ło i powiedz je - mu szep - nij do u - cha

z naiwną - - - taje - - - mni - - - czo
tyl - ko patrz wo - - - koł - czy kto nie słu - cha; że mnie bez nie - - - go

ścię *coraz* *na* *mię*
 o - kropnie nu - dno, że tę - schnię za nim, aż wy - trwać trud - no, ze
niej
 te - schnię za nim aż wy - trwać trud - no, i powiedz je - mu
p *f* *p*
 sze pnij do u - cha tyl - ko patrz wo - kół czy nikt nie słu - cha
z zalem *z brakiem ducha*
 że teschnię za - nim aż wytrwać tru - dno!
 wy - trwać tru - dno!
 8
 3

KRAKOWIAK.

21

Wł. Wolskiego.

M. Hertz, Op. 18.

№ 6.

Dosyć wolno.

SPIEW.

FORTEPIAN.

Nad

Ni - da, nad Ni - - da du - zo lu - du sta - - to pa - trzą że na brze - gu

martwe dziecka cia - - to; a koszul - ki na niem by ły hafto - wa - ne

cre - - scen - - - do

zło - ty krzyżyk na sznareczku bó - ci - ki skó rzan - ne Zmarło biedne dziecko, od

cre

ra - na nie - zy - je, pytam, wszystkich pytam, czy - je - by - to czy - je?

scen do

Już ci nie bab naszych, bo ma - ją tę cnotę, że nie porzu - ci łyby tak bie dne - go sie -

ro - tę Nie za prędko.

Wda - li na go ścińcu ka - reta du dnia ła, wniej siedziała piękna pa - ni,

o - czy chustką kry - ła. Wyj - rzała o kienkiem, że nas ty - lu - sta - ło, jak wyjrza - ła

odjecha - ła i dalej du - dnia - ło.

de - cre - scen - do

Wzie - li śmy dzie - cię, do - tek wy - grze - ba - li

prze - gna - li i pod wierzbką po - cho - wa - li. Ża - ło - wa - ły dziew ki i wszyscy pa -

ro - bey, i jam też ża - ło - wał choć w tych stronach ob - cy. O jam też ża - ło - wał,

choć w tych stro - nach ob cy choć w tych stro - nach ob - cy.

rallen - tan - do

1996 JÚN - 4.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

1982